

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džětaš,
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske łopjeno

W Budyschinje

11. augusta 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farar Wyrzacž w Rožacziach. — Čižbł a nallad Esmlerjez Inihiciziczejnje a Inihacnje, šap. dr. i wobm. ruč. w Budyschinje
Wulhadža kóždu šobotu a płaczi ichwórczejnje 108 kótnych přenješkow

8. njedźela po štojatej Trojizy.

Romistě 8, 12—17.

Eswjaty japoschtol Pawoł rěczy tu wo Božim džěcžat-
stweje a pokazuje nam, kak kražne je, bncž Bože džěcžo, kažte
přichizkušnosće mamy jako Bože džěcži dopjelnicž a kažte
herbstwo na Bože džěcži čžaka.

1. Wěšć ty, ščto ma to na šebi: Bože džěcžo bncž? Šižo
to je něščto wulke a kražne, šo šmy Bože štworjenja. Čžim
wjětšči a šławnišči je wuměłž, čžim wjšče waža šebi jeho
škutki a ša jenicžki wobras šławneho molerja płacža wjele
tyšaz hriwnow; naž pak je wšehomóžny, wšehomudry Bóh
štworik. Šiščže wjetšče a kražnišče je, šo šměny Bohu šlu-
žicž. Čžim wošebnišči je knjes, čžim wjetšča je čžesč jemu
šlužicž; my pak šměny Bohu Knjesej njebiešow a šemje šlu-
žicž, kotremuž šwjecži jandželjo i wješelošcžu šlužža. Ale ščto
je to pornjo tomu, šo šmy Bože džěcži, šo šměny my šłabi,
šachodni, hrěšćni čžłowjekojwo wulkemu, wěčznemu, šwjatemu
Bohu pračicž: „Abba, luby Wótcže“ a šo wón nam wotmoł-
wi: „Ty šy moje lube, lube džěcžo!“ To je wjšče wšcheho
rošumne; to je to najwjšče, najlěpšče, najkražnišče, ščtož
móže šo nam dostacž w njebiešach a na šemi; džěcžo wě: mój
nan ma mje lubo, wón ščara šo ša mnje, wón pomha mi.
Tak móže šo tež Bože džěcžo na njeho špušćžecž, Bóh Knjes
lubuje mje, wón ma ščajnje myšle měra a šboža šo mnu a čže
moje lěpšče; wón mje nihdy njewopušćž; wón pomha mi
we wšchej nušy. A hdyž ščhiz, šrudoba a ščaroscže jeho čžišćžža,
šo šebi žaneje radny wjazny njewě, dha wě, ščto ma čžinicž:
wón šhwata š kšwojemu Wótczej a wuščorži jemu trošćtnje

šwoju nuju. A hdyž je do hrěcha padnył a šwědomje jeho
wobščoržuje, dha je drje šrudne, šo je šwojeho Wótcza šrudžik,
ale wón dže š njemu a wušnaje šo Wótczej: ja šym šhrěšćik
pšched tobu, dha wščak woštanu twoje džěcžo, drje šłabe, ale
twoje lube džěcžo, wodaj mi moje hrěchi. A kaž Wótcžez, tak
šmili šo Bóh nad šwojimi džěcžimi. O kak kražne je, bncž
Bože džěcžo.

Ale je dha wěrnjo, šo šmy Bože džěcži? Njeje to jenož
rjana myšl, prošdne pšhecže? Kak móžemy šłabi hrěšćni
čžłowjekojwo Bože džěcži bncž? Šola ludži je tak, šo budže
něčtjo džěcžo něčoho pšches to, šo šo jako jeho džěcžo narodži
abo pšches to, šo něčtjo jeho jako džěcžo pšchipóšnaje a jemu
džěcžaze prawa dari. Šo narodže ma Bóh jenož jene džěcžo,
Šeluzha Khrjštuža, wo kotryž i žnylym ššchecžijanstwom šo wu-
šnajemy, šo je wěrný Bóh, wot Wótcza we wěčžnosćči poro-
dženny. Ale tutón Boži šmy je šo čžłowjek ščžinił, je šo jako
wěrný čžłowjek w Bethlehemeje narodžik a bu našy bratr; wón
je pšči naščej šščženizy šwojeho Wótcza prošnył: Wótcže,
moje dla pšchiwšmi tuto džěcžo jako šwoje džěcžo, ja šmy jo
šebi dobył pšches šwoje hórke čžerpjenje a wumřecže, tuž
njehladaž na jeho hrěch, ale na moju prawdošćž, kotraž je
jemu darjena. A Wótcž njeje šwojemu Ešnyej tajku proštwu
wotpokajał, wón je nam džěcžaze prawo dał. To nješku
čžłowške myšle. to je bójška wěrnosćž. Eswjate pišmo šo nam
wobšwědcži. Eswjaty Pawoł pišče w našym tekšče: „Tón
šamny duch, to je Boži šwjaty Duch, šwědcži i našym du-
šom, šo Bože džěcži šmy.“

2. Ale kaž nimaju džěcži jenož prawo, ale tež pšchizkuš-
nosćž, tak tež Bože džěcži. Kažte šy pšchizkušnosćže, kotrež

maju Bože džeczi dopjelnicz? Eswjaty Pawoł pišče: „Kotrychž tón Duch Boži wodži, czi šu Bože džeczi.“ „Duch Boži“, šhto je to? To je czežko prajicž; pšchetož duch je njewidomny, haj nješapšchijomny. My móžemy jenož i wobrasami jeho šebi wujafnicž. Šebrejska a grichiska rěcz, potajkim rěcže, w kotrymajž je starý a nowy testament napižany, matej ja duch a wětr jene šłowo, wonej pšchirunatej potajkim ducha i wětrom. My rěczimy wo wulecžu šwjateho Ducha na šwjatlownym šwjedženju, tu pšchirunamy jeho i wodu, i wulkej, hlubokej rětu. Tutej pšchirunani potafujetej na to, šo je šwjaty Duch cžerjaza móž. Kaž wětr wulke łódžje cžeri, a woda młynšte kolo wjerczi, tak cžeri Boži Duch Bože džeczo. A jich pšchiklušchnošč je, šo wot Božeho Ducha cžericž dacž, šwoje myšle, šłowa a skutki, šwoje cžinjenje a woštajenje wot Božeho Ducha wobknežicž dacž. To šda šo lohzy bycz, ale woprawdže je czežko; pšchetož kóždy cžłowjek ma w šebi móž, kotraž je Božemu Duchej napšchecziwna. Eswjaty Pawoł mjenuje ju w našim tekščje „cželo“. Mjes duchom a cželom knježi tajne wojowanje a Bože džeczi dyrbia cželo, to je tu Božemu Duchej napšchecziwna móž, pšchewinycz, moricž. O to je jara czežko, pšchetož cželo je jara móžne a šylne. Kóždy pšchistožny cžłowjek na pšchiklad wě, šo je hrěch pšchecziwo 6. kašni hrožny a tola poškucha něchtóžkuli na wabjenje cželnych žadoščow. Kóždy kšchesczižan wě, šo njemóže Bohu šlužicž a mamonej a tola dawa šo wot mamona wobknežicž. Kóždy kšchesczižan šnaje šłowo Knješa: „Na tym budže šwět póšnacž, šo moji póšli šcže, šo lubošč mjes šobu macže“, a dawa šo wodžicž wot šebicziwoščje a pyta to šwoje a nje-džiwa na bilžšeho. Ně, chžešč-li Bože džeczo bycz, dyrbišč šo wot Božeho Ducha wodžicž dacž. Haj, došč njeje, šo šo šjawnnych hrěchow šwěru hladašč, ty dyrbišč šo tež wišeho woštajicž, šhtož šo ša Bože džeczo nješchisteji. Šlaj, powo-łanje pšchekupza je šawěščje cželščje hódne. Ale hdy by šyn kžjora abo krala klamařnju wotewrił a zołor a jerje pšchew-dawał, by kóždy prajil, to šo ša nješto nješchisteji. Tak je wjele, šhtož džeczi toho šwěta bješe wišeho wobmyšlenja cžinja, cžehož pał dyrbi Bože džeczo šo woštajicž.

3. A kražne je herbštwo, kotrež na Bože džeczi cžaka. Esmy my džeczi, dha šmy tež herbojo a to herbojo Boži a šobuherbojo Křryštušow. Tu potaže Pawoł na prawo, kotrež po wišej šemi placzi, na džedžicžne prawo. Džeczi herbuja kublo nana, dofelž šu džeczi po narodže abo dofelž je jim nan džecžaje prawo dał. Tutón šakón placzi tež w Božim kraleštwje. Bože džeczi šu Boži herbojo a šobuherbojo Křryštušow; wone doštanu jónu džel na Božej kražnoščzi, na wěcznym šbóžnym žiwjenju w njebjekach. A tuta kražnošč budže tak wulka, šo šu wišitke šłowa pšchekšabe, šo wopižacž.

Alle wopomamy krotke šłowa našeho tekšta: „Šeli šo i nim šobu cžerpimy.“ Někotryžkuli kšchesczižan na njo šabudže a šebi myšli: Ša šym Bože džeczo, tuž budže mje Bóh wobarnowacz pšched nušu a štarošcžemi, pšched khorošcžu a šrudobu. A šcžele Bóh na nich kšhiž, počnu we šwojej wěrije khablacž a morkotaju: Kaž móže Bóh to pšchidacz? Š cžim šym to šebi šašlužil? Alle hdy šteji w žylym šwjatym pižmje, šo Bóh šwoje džeczi i tyščnoščju pšchepušczi? Nawopał šteji pižane: Kohož Bóh lubo ma, toho wón powucži. My dyrbimy pšches wjele tyščnoščow do Božeho kraleštwja šancž. Alle jónu budžemy šhonicž, šo wišitke tyščnoščje tuteje cžaknoščje hódni nješju teje kražnoščje, kotruž budže Bóh šwojim džecžom dacž. Tuž džeczi Bože:

Ešej mozy pošylščje,
Pucž k wěcznoščzi tu kšhodžicž,

Wo šwět niz wjazy rodžicž,
Kónz, hlejčje, dobrý je. Šamjeń.

Wobras kšchesczižanšeho žiwjenja.

Mat. 8, 23—27.

Šłóž: Nětk wješclcže šo kšchesczenjo.

Wšmi Šešuša šej do łódže,
Šedž i nim pšches morjo šwěta.
Šdnž wón twój šwěrný wodžer je
Pšches wišitke twoje lěta,
Dha jěšbu derje dokonješč
A wěczny pšchistaw dozpiješč,
Šdžež šbóžny Šalem kiwa.

Šdnž šbėhaja šo njewjedra
A horja wixor duje,
Łódž pšches žołmy šo bėdžicž ma,
Duch šwoju njemóž cžuje, —
Dha nještrachuj šo, wutroba,
Wišak we łódži mašč Šbóžnika,
Kiž pomoznik je móžny.

A hdyž wón twojej štyščnoščzi
Czi šhwilku cžakacz dawa,
Dha šcžerpny budž, wón pomha cži,
Šdnž pšchidže hodžin' prawa;
Přošč jenož: Knježe, wumóž mje
A wuštyšč moje wołanje,
Ša hewak kónza wošmu.

Džerž wěru. Twój Knjes poštanje
W najwjetšim twójim horju;
Wón wětram mjelcžecž pšchikaže
A nawalnemu morju,
Šo kšhiža žołmy nješchumja,
Šso jažni njebjjo žiwjenja,
Kiž tucžel měra debi.

Móž jeho šobu wobdžiwaj,
Praj: „Šhto je to do muža?“
Cželšč, džak a šhwalbu jemu daj,
Wišče mozy jemu šlužja!
O štajej ty tež šwoju móž
Do jeho šlužby džerž a nóz
Kiž je cže i nušny wumohł.

K. A. Fiedler.

Wólby.

Kaž ma šo ewangeliški kšchesczižan pšchi nětcžiščim a we nětcžiščim politiškim žiwjenju šadžeržecž? tuto praščenje šajimuje kóždeho ewangelišeho nětkle, kotryž chže jako ewangeliški kšchesczižan pšches žiwjenje krocžicž a w nim wobštacz. Šnamjeniczi wucženzy šabėraja šo wědomnoštnje i tutym praščenjom; tak n. pšch. daloko šnaty universitiški profekšor D. Schlatter. Wotmołwa na tuto praščenje móže wišelaka bycz. Šena wěšta a wošebita wotmołwa je tón tak mjenowany „Christlich sozialer Volksdienst“, kotryž je šo tež pšchi šakškich wólbach šamostatnje wobdželil a dvě měštnje w šakškim šejmje dobył. Ničtón drje njeprěje, šo maja cži, kottič šu k tajkej wotmołwe, šaktaž „Christlich sozialer Volksdienst“ je, pšchikšli a nětko žyle praktižny po njej dale džekaja.

a skutkuja, tutu wěz ja tajku, kotraž hebi žada niz jeno rojum, ale tež šwědomnje. Woni njetamaja žaneho, kotryž by hinašeho wotmolwjenja namakał, woni hebi pať žadaja, so by so jich wěz pšhipósnała jako něšto, šhtož je nušne a šhtož je hódne, so so na njo džiwa. Czim bóle wobžaruja šastupowarjo, so jena zyrkwinska nowina pišče, so je „Christlich sozialer Volksdienst“ hibanje, kotrež pokhadža se sektow, se šwobodnych zyrkwjow a š zyrkwineho šjednocženštw a kotrež chze so žiwicž š zyrkwinskich towarštwow. Tuto wopišowanje šwědczi wo jara šnadnym wobhonjenju wo wězach, kaž tež šu, a wo tym, kaž šu so w běhu lětdžekatkow wuwike; tuto wopišowanje je dopočas ja to, so tu piščezo tajzy šu, kotšiz maja so ja to powołani, kóžde nowe hibanje šchešcijanškeho, tu wofebje ewangelškeho, žiwjenja niz jeno kritišowacž, ale tež špytacž wobhladniwe ščinicž. „Sso žiwicž chzycž š něčžeho“, to njerěka nicžo dale, šhiba druhemu njeczište pohnučža pšhipišowacž; wono pať njeje žane šnamjo šylnošče, hdnž ja tajkimi šredkami pšchimaja. Mamy wobžarowacž, so mamy tam, hdnž so šhutnje na rosrišanju wažneho praščenja džeka, tež piščezo š tym licžicž, so wotmošwy, kotrež buchu namakane, a so konšekwenzy, kotrež š teho šbywaja, ludžo ja njedowěrliwe wudawaja, kotšiz so cžuja bóle hacž dobre se kritišowanju powołani. To je „evangelški“ njedostatk, kotrehož so dyrbye-li škoro widacž, jeli so chzemy dale a dopredka pšhiucž. Wěz, kotraž je tak jara byla naležnošč modlitwow a to hišče je, ma prawo na hinašče, bóle wězowne a doštojnišče pošudžowanje.

Tak podobnje pišče ništon w „Sächsisches Kirchenblatt“, hebi žadajo, so bychu šhutne prózowanja wo wumóženje a wušwobodženje našeho luda š jeho wulkeje nušy šprawniškeho pošudžowanja doštake. Na tym to klaza pola naš. A na tym, lěpšeho, špomožniškeho prajicž a pošajacž hišče bóle. Pucž, kotry chze „Christlich sozialer Volksdienst“, wo kotrymž w cžaku do šakšich wólbow tež tu pišachmy, hič, njejšu drje zyle nowe, šu pať ja našch cžakž něšto nowe, kotryž je tomu pšhiwušny, w politiškich a hošpodariškich praščenjach to šchešcijanške po možnoščzi wušamšnyčž a płacžicž dacž jenož cžłowštemu, cželnemu, šemštemu. Tuto nowe hibanje chze, so by šchešcijanška nabožina a wěra pšchetižala tež zyle šwontowne, šjawne, politiške, hošpodariške žiwjenje, so by wšchudžom pošlednje rosšudženje wotwišowalo wot teho, šhto praji tomu šchešcijanška wěra a nabožina. To nochze cžłowjekam do hłowy, dokelž šu woni pšhejara cžłowjecžni a tuta wěz pšchemało cžłowjecžna. Šažo pať je to, so je hebi tuto nowe hibanje w Šakškej pšhi přenim nadběhu — kaž druhdže tež! — dvě měštnje w šejmje dobyło, šnamjo ja to, so so tež w Šakškej pšhešwědcženje pšhedobnywa, so tole je pucž, po kotrymž mohła nam pomoz pšhiucž. Dotalne hošpodariške a politiške štrony so wěšo wobaraja — a pšhi tym rospaduja bóle a bóle. Šswoje njedostatki pytnyšchi pytaja šjednocženje do wjetšich zylkow pod wěšnymi nowymi šakadami — kotrež šu jenož hošpodariške politiške. „Christlich sozialer Volksdienst“ je prózowanje wo tón wulki zylk tych, kotšiz chzeja hešku ewangelškeje wěry a nabožiny měštno dacž wnyšiche wšhitkich hošpodariškich a politiškich. Wono woła nětkle do tuteho zylka, hdnž šu němške wólby pšhed durjemi. Wono měješče w šejmje hižo někotre měštna. Wono chze pšhidobnywacž a pomhacž dobywacž šchešcijanškej myšli, chze tež tu byčž dacž Knjesa Šesuja a jeho šlowo š Knjesom. Wbo š kajkim prawom chzyl šhto jeho tu wušamšnyčž. Š jnym: tež tu chze płacžicž dacž Knjesowemu šlowu: „Pytajcze najprijedny Bože šraleštw a jeho prawdošč, dha budže wam to wšhitko pšhidate.“

Pod tajke hešku pšhiindu tola ras wšchitzy, cžehodla niz hnydom? Řeka š jnym: Řhryštuš abo Antihryšt! Ř njemu pšhiindžesč tola škončnje, byrnjež tu najprijedny jenož prajicž chzyl: hošpodariške abo šchešcijanške, politiške abo nabožne, duchowne abo materiališke, wěczne abo šahodne, wěra abo njewěra, nabožina abo bjesbóžnošč, šemške abo njebjeske abo kaž hewat chzesč. Tuž hdnž chzemy prawe zylki hromadžicž ja to bėdženje, kotrež dže pšches našch kraj kaž zylk šwět, hromadžimy je pod hešku: Tu Řhryštuš, tu Antihryšt! Pod tonym pšhiindže nam tež ras to pošledne rosšudženje.

Dobre šornjatka.

Pucž a šchžežtu do njebj a pošajerki.

1. Šhtóž so Bohu ja wšcho džakowny wopočaže, wostanje najdlěje na dušchi młodny.
2. Ženicžkeho j e n e h o šwojeho hrěcha so njetaj, — w šchěch šwojich hrěchow dyrbišch so kacž.
3. Bóle a hušcžišcho so pomodlišch, a bóle so modlicž nawuknješch.
4. Šsy so š něčžim wopanzał, móžešch so šažo cžišty šmrcž, duž budžesč šnowa šažo cžišty.
5. Šsy šam na dušchi wošboženy, wošbožišch bórych druhich ja šobu.
6. Šanja cze šwětni, dokelž ty ja šwojim Šbóžnikom šhodžišch, tehdy š teho wohladnješch, so mašch šam p r a w u wěru a so šy na p r a w e j dróšy.
7. Tvoja wšchědna starošč budž ta, so byl ty štajnje po Bošy šmyšleny.
8. Wješele a cžerpjenje rad bjes šobu wotmėnjatej.
9. Štajnje dyrbi cžłowjek rošč, Bože lube šlowo pať šobu š nim.
10. Ženje njecham dacž Bohu na mnje cžakacž.
11. Šmėješch Boha ja pšhecžela na š w o j e j štronje, tehdy wěščze dobudžesč.
12. Tajki šnadny žadny twój hrěch njeje, so by cze Bóh ja njón nješměl potamacž, jeli so jemu njechalo, so nad tobu pošmilicž.
13. Še šameho hórkeho wrjoša hebi kóžda luba pčžolka něšto šłódkeho mjeda šezřebje. — Šhtóž pať ma Boha lubo, tajki šmėje se šameje tnyšnoščze šwoje rjane wošchewjenje.
14. Šhtóž hebi myšli, so so nješměl ženje na nicžo pohněwacž, tón nima žanu wěrnú lubošč; tón tajku ani nješnaj.
15. Še žorleščka wužorlena wodžicžka pšhiběhnje do rěčki. Runje takle pšhiběhnje š Boha wužorlena miła do brota cžłowjekeje do dušche, hdnž je ju hebi tón se šwojim modlenjom wot Boha wuprošyl.
16. Bóh tón Knjes wostanje ja mnje wěcznje „mój luby Bóh a mój luby Wótž“.
17. Bóh tón Knjes cžłowjeka hušto pšhecželnje poštrawi, ale něchtóžkuliž so jemu ja jeho poštrawjenje š žanym šłowcžkom njepodžakuje.
18. Mjes dženznišchim dnjom a jutšišchim ranjom leži hišče šhětra šhwila. Ty pať njewěšch, šhto mohło so mjes tym štacž a šhto mohło cze podešč.
19. Bóh nima ja tebe jenicžke jene šwoje pošohnowanje, ale ma jich ja tebe zylk šyku tajkich.
20. Še šwojej najwjetškej a najdlějškej měru Bóh šwojim najlubšchim džěczom wšhitko pšchiměri.
21. Čžłowjek šam jenicžki je mjes wšchěmi Božimi štworjenjemi jeho najrješchi štworicželški škutk.

22. Nichto naš njemóže hynlišcho přichi žebi šdzeržecź, dnžli Bóh.
23. Budź jeno kóždy šam dušhnišchi, potom budže tež na šwécze dušhnišcho.
24. Wšcho doštanješch wot Boha darmo šdarjene. Šo wšcho móžesch žebi š njemu dóncź, přchetož wón ma wšcho a je tón najbohatšchi na zyłym šwécze.
25. Swoje brémjo něš žebi šwólno dale. Takle jo čzim ruczišcho wot šo wotbudžesch.
26. Šokornišchi šy — a hynlišchi ša to budžesch.
27. Šhudzi ludžo šy, šchtož w šchínzy přchilopt. Do přchilopta šhowašch šeb ty šwoje šlěboro a šloto. Do šwojich šhudnych ludži paš žebi Bóh šwoje mile dary šhowa a da jim šwój měr a pokoj.
28. Tvoju dušhu čže měcz Bóh, tu paš zyłu a wšchu. Tuž ju jemu tež wšchu daš, — njedaj ju jemu paš něšak po kušku.
29. Džerž šo š šwojemu Šbóžniškej. Budžesch paš přchi nim, tehdy šměješch ty runje taš wjele, šaž ma wón šam přchi žebi.
30. Šswětnym a šachodnym ludžom woštaj božmje jich hoše šwětne a šachodne kubla, přchetož wšchě tajke tebi ničžo wuščne njějšu.
31. Šchtóž ma šwoje žiwe wječele na Bošy, tajki móže š dobrym pokojom wšchu hórkošcź do šo špožeracź, šajkuž jemu šli ludžo nacžinja.

Žyrfej a štat.

— **W Barlinje** je žebi ewangelška wožada šwj. Šurja wožebity nadawš štajika. Wona pomha zyšle praktišny a rošbudnje wobaracź wobnydlenškej nušy. Wona twari na jej šklušchaznych ležownošcžach hndlenja a je hač dotal 150 wobnydlenjow natwarika. Ale š tym šo njespožoji. Ša lěto budže to 1200 wobnydlenjow wjazy. Šwjetšcha šy to mješšche hndlenja. A nimo toho ma wotpohlad, twaričž tež ewangelšku šchorownju.

— **S Durinšteje**, š kotrejež taš hušto něšchto šlyšchimy, šo přiche, šo šy šozialdemokratojo přchipowědžili „tydžen ša šhromadne wuškupjenje š nabožneho rošwucžowanja“. Še dobre wědžecź, šchto šy šamerň šozialdemokratiškeje partaje; je dobre wědžecź ša njěšozialdemokratow, šo njebnychu šo myšliti a wopacžne nadžije hajili, a je to dobre wědžecź wšchěm tym mješ nami, kotšž šy přchiwišowarjo a šlawy šozialdemokratiškeje partaje. Šozialdemokratiška partaja šupi taš šlawnje šobu do wojowanja, kotrež šwobodošmyšlenni wojuja přchecžiwu zyrkwi a nabožinje. — Špomožny to pokiw nětkle runje do wólbow, wědžecź, hdže to duzy šozialdemokratiška partaja je še šwojimi šlawami a hdže čže to měcz waš a — wašche džeczi, wulke a maše džeczi: Won š nabožiny, won š wěry, přecž wot Šhryštuška, přecž wot Boha — do hješbóžnošcže.

— **W Oberammergeawje** šy lěšha šažo wulke pažionške hry, kotrež šy po zyłym šwécze šnate a šlawjane. Wone mējachu wot dawna šem šwoju wažnošcž a šwój wožebity nadawš: šwědcžicž šaž přched wuchom taš tež přched woczłom wěryaznych a njewěryaznych wo tym wulkim šwajatym, šchtož šo w Šešufku Šhryštušku nam čłowjekam šjewilo je; wone maja tutón nadawš lěšha přchede wšchěm a wožebje, hdyž tola maja šwědcžicž přched čžašom, to rěka přched čłowjekami našcheho čžaška, kotšž šo š wulkeho džela wotwobrocžej a wot nabožiny a wot Šhryštuška abo šy tola šlawy a lěni we wěrye. Wjazy

hač 5000 ludži móže nadobo w nowym jara rjanym rannim wobladacž wulku hru, kotraž počaje a přchedstaja čžerpjenje a wumřecze Šešufa Šhryštuška. A čži, kiž ju hraja, njějšu čłowjekajo, kotšž maja hracze, džiwadło ša powoľanje a wšchědny šhlěb, ale šy domorodni, kotšž šy hewaš we šwojim džěle a powoľanju, w nim paš šo přchihotuju na tute wulke hry, kotrež šo kóžde 10 lěš wošpjetuja; pošlednje njeběchu wobštejnošcžow dla 1920, ale 1922. Tuž njěch je hram tutoho lěšta špožčene, wulkonjecž a dožonjecž wulki škutk ludoweho nižijoništw a ludoweje ewangelišazije, kotryž je našchemu čžaškej a jeho čłowjekam taš jara nušny.

Wšchelafe š bliška a šalofa.

— **Šlowna šthadžowanca** šerbškeje študowazeje mladžiny je šo wčžera w Šulowje šapocžala a hromadži šerbškich študowaznych a šerbšchi lud tam dženk a jutije. Tuž, šchtož móže, njěch šo tam wobdžěli, ale niž jenož na šabawnym džěle.

— **Delnišluziška Macžiza Šserbiška** šwjeczi dženk a jubilej šwojeho 50lěšneho wobštačža. Wšchějemy jej rjany wušpěcha pošny šwjedžen a nowe 50 lěš žohnowaneho škutkowanja a hdyž hycž dyrbi, tež wojowanja ša Šserbowštwo w Delnej Lužicy.

— **Wólba do němškosštatneho šejma**, kotraž je ša 14. sept. poštajena, je mnoho přcheměnenjow šobu přchinyškla; wuhotowanja, kotrež běchu ša 14. september poštajene, šy šo přchepoľožike abo wotštorcžike. Njeje tola ani dobre ani špomožne, šo runje na tutym dnju šo telko ludži na jenym městnje šhromadži, wožebje w městach. Tak še ša 14. september poštajeny wulki ššěšd ewangelškeje mladžiny mladnych holzow w Žwikawje. Tutón šy wotštorcžili na čžaš wot 4. hač 6. oktobra.

— **Šlowna šhromadžišna Ewangelškeho Šwjaška dyrbješche** tošhorunja 10. hač 14. septembra hycž; ju šy šunylu na dny 17. hač 21. septembra. A žnjowym džaknym šwjedženjam drje šo tu a tam runje taš počnje.

— **Rušy čželanzy**, kotšž běchu přched něšchto čžašom Rušku wopušchčžili a do Němškeje přchishli, šklušcheja šdžela šekče Menonitow. S nich še jich 3885. Nimale dwaj tyžazaj štei Němšku šažo wopušchčžike, 2000 tu hišchče štaj. 500 š nich čže do Ameriki, do Kanady. Dokhož njewotjědu, maja šo šami ša šo štaracž. Wšchi tym podpjeraju jich Menonitojo š južneje Němškeje, kotšž šy jim 9000 hr. ša to dali; Menonitojo Šollandškeje přchepoľašuja jim mēšpacžnje 3000 hr., tuchwilu na 6 mēšazow. Šač do Brašilskeje šy šši wotdžěle tutnych wupucžowarjow dojěle. Tuczi wušlawaju šo přchi wšchěch nušach, kotrež šy na nich přchishle, jašo šwěrní šchěšćžianšny wěryazny. Kóždu njedželu džerža Bože šklužby tam w Brašilskej a tež njedželšku šchulu. Šchtwórt wotdželenje je duzy do Brašilskeje. Tam šy Menonitojo wot wojerškeje šklužby wušwobodženi, dokelž tworja nabožne šjednocženštwo, kotrež šo šwědomja dla šapowědža, wojeršku šklužbu wulonjecž. Tošhorunja woczajuje druhi južnoamerikanški štat, Šaraguan, 1400 Menonitow; tutym čžedža tam kraj přchewoštajicž, na kotrymž bychu šo w małych wješkach, 25 šwójbow wulkich, šašhdžili. — Tuczi Menonitojo šy še šwojim šchěšćžianškim šadžerženjom, š kotrymž w čžekšim a šrudnym domach-pytanju wo šwojej wěrye šwědcža, wulkim šchěšćžianškim zyrkwjam a jich šlawam š dobrym přchikšadom.

Wištwanje: K. w B. ša 9. po šwj. Tr. — K. we L. ša 10. po šwj. Tr.